

TRANSCRIPT VAN DE VERENIGDE VERGADERING VAN HOOGHEEMRAADSCHAP DELFLAND
d.d. 4 juni 2018

1. Opening

De voorzitter: Ik open deze bijzondere vergadering van de VV.

2. Installatie dijkgraaf

De voorzitter: waar we één onderwerp aan de orde hebben en dat is namelijk de installatie van onze nieuwe dijkgraaf, Piet-Hein Daverveldt. Ik wil in het bijzonder welkom heten uiteraard Piet-Hein maar ook zijn echtgenote Giovanna en de kinderen Sophia, Floris en Maurice. Leuk dat jullie er ook bij zijn. Je dochter heeft al even de hensbeker mogen vasthouden. Dat is natuurlijk heel bijzonder dat jullie er zijn. Verder welkom aan de dijkgraven Oosters en Van der Sande, gedeputeerde Janssen, mevrouw De Wit plus mijnheer Terwisscha van het NEN, Wim Drossaert van Dunea zie ik nog niet – en mevrouw Hoogteijling van het bureau wat ons ondersteund heeft in deze procedure. Ja dames en heren een bijzondere ceremonie die voorheen niet in de openbaarheid werd voltrokken. Maar totdat onze goede burens van Rijnland dit met de beëdiging van hun dijkgraaf openbaar maakten toen hebben wij gedacht wij nemen dit goeie initiatief over. Wij willen een modern waterschap zijn waar de luiken open zijn dus wij willen ook in alle openheid deze ceremonie doen. Voor Delfland is het belangrijk dat onze voorzitter, de voorzitter van ons algemeen en dagelijks bestuur van het hoogheemraad als decentrale overheid, binnen ons openbaar dan ook in de openbaarheid wordt beëdigd. En daarvoor wil ik ook onze commissaris van harte welkom heten, dat hij dat alhier wil doen dat stellen wij zeer, zeer op prijs. Ja. Delfland, een waterschap in beweging mag ik wel zeggen en een waterschap waar waterbewustzijn hoog in het vaandel staat. Wij willen graag dat iedereen waterbewust wordt en dat iedereen zich realiseert in welke bijzondere delta wij wonen en wat de effecten daarvan zijn en hoe we hier ook gezamenlijk kunnen blijven wonen en werken. Vandaag maken wij een feestelijke gelegenheid ervan in onze historische VV-zaal. Een VV-zaal die onderdeel uitmaakt van een complex wat wij net met z'n allen hebben opgeknapt en waar we feitelijk oud en nieuw aan elkaar hebben verbonden. Allereerst toch een paar formaliteiten. Zo direct is de agenda als volgt. De secretaris-directeur gaat zo het koninklijk besluit voorlezen waarmee u benoemd bent tot dijkgraaf en dan zal de adviseur van de commissaris, mijnheer Zegveld, de eed voorlezen die u gaat afleggen en u legt de eed af ten overstaan van de commissaris van de Koning in de provincie Zuid-Holland. En vervolgens tekent u beiden de aktes in meervoud want we willen dat natuurlijk allemaal keurig in onze archieven kunnen opslaan. En tot u en onze aanwezigen wordt het woord gericht door de commissaris, een vertegenwoordiger van onze verenigde vergadering namelijk mevrouw Manita Koop en onze secretaris-directeur Pieter Janssen. En daarna mag ik u de ambtsketen overhandigen en de hamer en dan krijgt u het woord en daarna sluiten we de vergadering en gaan we over tot het informeel feliciteren in het atrium van ons gebouw. Dat doen we nu ook voor het eerst want ja, nieuwe mensen betekent ook nieuwe wegen verkennen dus daarom is het feliciteren in het atrium. Laten we nu van start gaan en mag ik de secretaris-directeur mijnheer Janssen vragen en uitnodigen om het koninklijk besluit voor te lezen.

De heer Janssen: Ik lees voor: Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau enzovoort, enzovoort, enzovoort. Besluit van 25 mei 2018, nummer 2018000917, houdende benoeming van de voorzitter van het Hoogheemraadschap van Delfland. Op de voordracht van onze minister van Infrastructuur en Waterstaat van 18 mei 2018, nummer IENW/BSK-2018/52838, Hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken, gelet op artikel 46 eerste lid van de Waterschapswet hebben goedgevonden en verstaan met ingang van 1 juni 2018 voor een periode van zes jaar te benoemen tot voorzitter van het Hoogheemraadschap van Delfland in de provincie Zuid-Holland de heer dr. P.H.W.M. Daverveldt te 's-Gravenhage. Onze minister van Infrastructuur en Waterstaat is belast met de uitwerking

van dit besluit. Wassenaar, 25 mei 2018. Was getekend Willem-Alexander, 's-Gravenhage 28 mei 2018, de minister van Infrastructuur en Waterstaat. Was getekend mevrouw drs. C. van Nieuwenhuizen-Wijbenga.

De voorzitter: Nou we blijven keurig op tijd. De klok getuigt daarvan. Dank voor het voorlezen van het koninklijk besluit en nu, Majesteit en de minister hebben het koninklijk besluit getekend waardoor we nu over kunnen gaan tot het afleggen van de eed ten overstaan van ons algemeen bestuur en uw en onze gasten. En ik vraag mijnheer Zegwaard bij het kathedraal aan de raamzijde en ik vraag de commissaris van de Koning aan de linkerzijde van de vierschaar, met de rug naar de zaal en de dijkgraaf tegenover de commissaris van de Koning met het gezicht naar het algemeen bestuur, zodanig dat het beeld van onze koning tussen u beiden te zien is. Zo. Het is Ja, van die streepjes, ja. Ja en Marjan gaat even u placenten. Mijnheer Zegwaard.

De heer Zegwaard: Heden de 4^e juni 2018 heeft de heer dr. P.H.W.M. Daverveldt, bij koninklijk besluit van 25 mei 2018 nummer 2018000917 benoemd tot dijkgraaf van het Hoogheemraadschap van Delfland in handen van mij, commissaris van de Koning in de provincie Zuid-Holland, ingevolge artikel 50 van de Waterschapswet de volgende eed afgelegd. Ik zweer dat ik om tot voorzitter benoemd te worden rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of voorwendsel ook enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik om iets in het ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als voorzitter naar eer en geweten zal vervullen.

De heer Daverveldt: Zo helpe mij God almachtig.

De heer Smit: Dat doen we nog een keer over.

De heer Daverveldt: Zo helpe mij God almachtig.

De heer Smit: Gefeliciteerd en veel succes.

De voorzitter: Namens ons allen van harte gefeliciteerd en ik verzoek u nu achter de tafel te zitten om ook de akte te ondertekenen, want dan is het pas echt geregeld. Piet-Hein, van harte gefeliciteerd namens ons allen. Nu zijn alle formele stappen genomen maar voordat u aan de slag kunt zullen verschillende aanwezigen het woord tot u richten en ik geef allereerst het woord aan de commissaris van de Koning, mijnheer Jaap Smit.

De heer Smit: Dank u wel. Mijnheer de voorzitter, dames en heren, geachte mijnheer Daverveldt en familie, echtgenote Giovanna, je kinderen Floris – ik heb er twee begroet, er staan er drie op m'n lijstje. Oké. Nou dan denken we er wel aan. Floris, Maurice en Sophia. Dit is een gedenkwaardige dag en ook een feestelijke dag voor het Hoogheemraadschap van Delfland. En Rogier ik zie je zitten maar je bent kennelijk een trendsetter waardoor ik nou hier sta in de openbaarheid om jouw collega te verwelkomen. Een feestelijke en een gedenkwaardige dag voor het Hoogheemraadschap van Delfland want vandaag treedt Piet-Hein Daverveldt aan als nieuwe dijkgraaf. En in dit huis vol met historie is dat een markant moment ook met historische waarde. Er zijn zelfs mensen die een tuin die naar zich genoemd krijgen zie ik hier. Deze dag wordt bijgeschreven in de annalen van Delfland als klein maar belangrijk onderdeel van een eeuwenlange en rijke geschiedenis van dit waterschap. En maar als je hier zo zit – u zegt: we willen een modern en open waterschap zijn en we zitten in een ruimte die de historie van eeuwen werkelijk ademt, dan is dat een aardige mix om het zo te zeggen. Heel plezierig dat u dit moment met elkaar wilt markeren in deze speciale bijeenkomst van de verenigde vergadering. Dat biedt mij als commissaris van de Koning de gelegenheid de beëdiging in het openbaar te doen en ik ben voor deze samenkomst dan ook graag naar Delft gereisd. Naar dit gemeenlandshuis dat ik – en dat vind ik nog steeds een grote eer – vorig jaar heb mogen openen en waar ik mezelf nou niet vereeuwigd maar ja, misschien wel een paar eeuwen op een

steen zie. Dat is bijzonder hè, dat is bijzonder. Allereerst mijn hartelijke felicitaties in de richting van Piet-Hein Daverveldt en zijn geliefden en naasten. Je maakt een prachtige volgende stap in je loopbaan. En we hebben elkaar eerder professioneel ontmoet. Dat was in 2016 in het Concertgebouw in Amsterdam waar ik tijdens een feestelijke bijeenkomst jou als bestuurder van NEN naast waar je directeur van was het predicaat koninklijk - of hofleveran., nee, koninklijk, predicaat koninklijk – mocht overhandigen. Dat was een bijzondere gelegenheid temeer daar ik als commissaris van de provincie Zuid-Holland in de hoofdstad Amsterdam in Noord-Holland dit predicaat mocht uitreiken aan een prachtig Zuid-Hollands instituut. Ik had toen niet het vermoeden dat wij elkaar hier vandaag als werkers in het openbaar bestuur opnieuw zouden treffen want soms maken bestuursorganen dames en heren verrassende keuzes. Om in watertermen te spreken niet uit de eigen bestuurlijke vijver. Dat is ook wel eens gebeurd bij de provincie Zuid-Holland en waarom zou het bij een hoogheemraadschap niet ook kunnen. Het kan heel erg goed gaan. Want als je kunt zwemmen, dat zeg ik zelf altijd, dan maakt het niet uit hoe diep het water is. Je zult misschien moeten wennen aan de golfslag, aan de temperatuur maar als je weet dat je kan zwemmen dan kan dat op heel veel plekken. En dat Piet-Hein Daverveldt kan zwemmen, dat hij iemand is met een rijke ervaring dat is zeker. En ik memoreerde zojuist al zijn werk bij het Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut NEN waar hij de transformatie van de organisatie in goede banen leidde en NEN echt beter op de kaart zette. Daarvoor was hij vele jaren in verschillende managementfuncties in dienst van een andere koninklijke organisatie namelijk Shell. Begonnen in de olie stapt mijnheer Daverveldt nu over naar het water en dat is zeker in deze tijd van transitie een slimme keuze. Het kan nog even duren maar van de olie gaan wij als mensheid afscheid nemen. Dat zullen we en kunnen we van het water nooit doen. Water is leven en met het water moeten we leven. Dat is één van de grootste opgaven waar wij de komende tijd voor staan. Water is leven maar we moeten er ook mee leven. Of zoals Piet-Hein Daverveldt zelf zei nadat bekend werd dat hij de nieuwe dijkgraaf van Delfland zou worden, en ik citeer: het beheer van het watersysteem, de waterkeringen en de zuiveringen is van groot belang en raakt ons allen. Transitievraagstukken zoals de klimaatadaptatie en verduurzaming zorgen voor nieuwe uitdagingen waar ik graag samen met het dagelijks bestuur, de verenigde vergadering, de organisatie, andere overheden en de ingelanden – ja dat moet effe inlanden maar u bent allen ingelanden – mijn schouders onder zet. Dijkgraaf zijn is een fantastische baan. Tot zover de eigen woorden van Piet-Hein Daverveldt waarmee hij in feite zegt – en ik bevestig dat graag – dat met zijn aantreden niet alleen veel ervaring bij Delfland binnenkomt maar ook iemand met een visie en een sterke motivatie. Dat is goed voor het waterschap. Daarom wil ik op dit moment ook iedereen die betrokken is bij het Hoogheemraadschap van Delfland van harte feliciteren met het aantreden van deze nieuwe dijkgraaf. Het aantreden van de nieuwe dijkgraaf is de afsluiting van een zoektocht van het waterschap naar de opvolger van Michiel van Haersma Buma van wie wij don.. – of het is vorige week – afscheid namen. Kort geleden heeft u van hem afscheid genomen en ik hecht eraan ook in het openbaar mijn grote dank voor zijn inzet voor Delfland uit te spreken. Michiel van Haersma Buma was een – of is een bestuurlijk zwaargewicht en dat is alleen al om die reden logisch dat Delfland zoekend naar zijn opvolger een stevige profielschets had opgesteld. U zocht kort samengevat een ambitieuze, gedreven, ondernemende, rolvast en inlevende bestuurder. Een doortastende crisismanager, een innovatief denker en een toegankelijke en doelgerichte verbinder. Man, dat je dat durfde. Het lijkt wel een schaap met nou, vijf poten. Maar ik zeg altijd overal: die moet je helemaal niet willen. Die lopen namelijk per definitie mank. Daar is iets mee. Je moet gewoon een gezond schaap met vier poten hebben, stevig op de grond, die lekker kan lopen. Die staan en lopen beter en dat is nodig in dit belangrijke en drukke waterschap dat qua waterbeheer het ingewikkeldste gebied van Nederland is. Delfland ligt grotendeels onder de zeespiegel, is sterk verstedelijkt en heeft het grootste aaneengesloten kassengebied van de wereld. Na een gedegen selectie in verschillende ronden is de keuze gevallen op Piet-Hein Daverveldt. De vertrouwenscommissie ziet in hem de kandidaat die op dit moment het beste bij Delfland past, een keuze die ik van harte ondersteun. Maar ik zeg er wel iets bij. Een dijkgraaf heeft in ons bestel een bijzondere positie als eenhoofdig bestuursorgaan, als voorzitter en als lid van het college van dijkgraaf en hoogheemraden en als voorzitter van de verenigde vergadering. Dat is voor Piet-Hein Daverveldt een nieuwe ervaring. En ik zei het al: hij kan zwemmen maar om de slag goed af te kunnen maken is natuurlijk wel wat ruimte nodig. Dus

laat die man ook de ruimte om die slag te vinden en zijn hoofd boven water te houden. En dat lukt niet in een kikkerbadje, dames en heren, waar de ruimte te beperkt wordt gehouden. Daar leer je niet in zwemmen. En het lukt ook niet als je alleen maar kunt watertrappelen. En het is onmogelijk als iemand je dan ook kopje onder houdt. Dus laat dat duidelijk zijn. Geef de man de ruimte om in dat wijde water zijn rol te vervullen, waar ieder zijn eigen verantwoordelijkheid en positie heeft. Alleen een professionele samenwerking op basis van wederzijds vertrouwen zal tot succes leiden en daarom houd ik deze verenigde vergadering en in het monistische systeem van het waterschap dus ook de hoogheemraden voor dat het belangrijk is dat de nieuwe dijkgraaf - en uiteraard ook elkaar, dat u de nieuwe dijkgraaf en uiteraard ook elkaar dat succes gunt, elkaar dat succes mogelijk maakt en de ruimte geeft. Is het niet zo dat onze verre voorouders met het systeem van deze waterschappen zijn begonnen omdat ze ervan overtuigd waren dat samenwerking in het waterbeheer voor iedereen het beste was en zelfs een kwestie van overleven. Ik zeg altijd met trots als ik in het buitenland ben hoe onze oudste democratie hier ontstaan is rond de strijd tegen het water. En dat we elkaar nodig hebben. En dat we alleen met elkaar de strijd met het water kunnen winnen. Daar hoort geen gekissebis bij. Daar hoort samenwerking bij. En dat hoef ik op een historische plek als deze toch niet nader uit te leggen. Dames en heren, in deze tijden van circulaire economie, energietransitie en klimaatadaptatie komen er – en dat is zeker voor het Hoogheemraadschap Delfland - interessante en intensieve jaren aan. Op een aantal dossiers komen het waterschap en de provincie elkaar ook tegen. Ik ben ook blij dat mijn collega gedeputeerde Janssen hier vanmiddag bij is. Daar zul je ook mee te maken hebben. Het is mijn wens dat wij onze goede samenwerking doorzetten. Ieder met een eigen verantwoordelijkheid maar altijd in het belang van onze inwoners of in jullie termen ingelanden. De provincie Zuid-Holland en de waterschappen, dus ook het Hoogheemraadschap Delfland hebben elkaar nodig en kunnen elkaar versterken. En laten we daar met volle inzet aan werken en je zult ook – dat is een goeie traditie als wat in termen heet de natte burgemeesters – uitgenodigd worden voor het jaarlijkse burgemeestersdiner in januari ten provinciehuize. Dus laten wij ook met elkaar onze schouders eronder zetten en ik wens vandaag u allen en in het bijzonder de nieuwe dijkgraaf Piet-Hein Daverveldt heel veel succes. Maak er wat van met elkaar. Dank voor uw aandacht.

De voorzitter: Mijnheer de commissaris, dank voor uw wijze woorden en wij nemen ze zeer ter harte. De volgende spreker die graag het woord wil voeren namens onze verenigde vergadering is mevrouw Manita Koop. Gaat uw gang.

Mevrouw Koop: Mijnheer de voorzitter, commissaris, waarde collega's van de VV, aanwezigen en geachte mijnheer Daverveldt en echtgenote. We staan op de drempel van een nieuwe periode. Alles is rond. De cdk is in ons midden en als we zo meteen deze zaal verlaten hebben we een nieuwe dijkgraaf in ons midden van wie we verbinding en vernieuwing verwachten. We hebben met elkaar in de verenigde vergadering een zwaar profiel opgesteld. En waarom was dat. Er zijn nogal wat opgaven binnen en buiten dit huis. We zien in de wereld om ons heen kwalitatieve en vooral kwantitatieve opgaven. Dat is niet nieuw. De commissaris die stipuleerde dat ook al. Het hoogheemraadschap van Delfland is het meest complexe van alle waterschappen - en ik hoop niet dat ik sommigen hier tekort doe. We hebben veel van de Ja, veel van de 1,2 miljoen inwoners leven hier in dorpen, in grote en middelgrote steden, langs kust en duinen, aan grote rivieren, aan aangesloten wateren, tussen glastuinbouw en in veenweidegebied. Een aantal van die 1,2 miljoen mensen is verbonden met kennisinstituten. U kunt erover meepraten mijnheer Daverveldt en de universiteiten, hogescholen en mbo's. Wij zijn er druk mee maar we hebben eveneens inwoners die met dit alles helemaal niets hebben of aan de kant staan. We ervaren de klimaatverandering aan den lijve. De hoosbuien die we over vijftig jaar verwachtten vallen nu al. En blijft het hierbij of wordt het nog erger. Innovatie in de gebouwde omgeving is essentieel. En soms zullen we ook gewoon zandzakken moeten neerleggen. We hebben ook hier te maken met bodemdaling en tegelijkertijd willen we het water niet zover laten stijgen dat we weer in een moeras wonen. Dat vraagt een visie, kennisontwikkeling en uitvoering. Bedrijven en bewoners moeten hun afvalwater kwijt en aan de zuivering hiervan mede door toenemende kennis van de chemische waterkwaliteit stellen wij hogere eisen. Vanzelfsprekend houden we

ons ook bezig met leuke en interessante dingen voor de mensen, zoals natuurvriendelijke oevers, kust- en dijkversterking, zwemwaterkwaliteit en recreatief gebruik van het binnenwater. Dat mogen we best nog meer voor het voetlicht brengen. Waterbeheer is leuk en boeiend want anders zaten we hier niet. We kunnen dat niet alleen en de waterschappen zullen gezamenlijk met andere partners ook Europees moeten optrekken om creatief in te spelen op de versnelde aanpak van wateroverlast en waterkwaliteit. En alsof dit nog net genoeg is hebben wij eveneens een verantwoordelijkheid in de energietransitie. Klimaat en energie horen thuis in een toekomstgerichte bouwagenda die de waterschappen mede bepalen. En dit alles moet worden gefinancierd. Delfland is het duurste waterschap. Begrijpelijk gezien de opgaven en de schuld die we moeten aflossen. Juist vanwege die relatief hoge kosten voor de ingelanden en anderzijds de kwantitatieve en kwalitatieve opgaven zullen we meer dan ooit moeten werken aan de aanbevelingen van de OESO. Eén van de belangrijkste – en het lijkt simpeler dan het is – is zoals wij allen weten bewustwording en de voorzitter wees er ook al op. En dat is meer dan een tweet of een persbericht. Opgaven buiten dit huis vereisen binnenshuis inzet van de VV, het college en de medewerkers. U, geachte mijnheer Daverveldt bent daarin samen met de secretaris-directeur een belangrijke spil. U heeft daarin als onze voorzitter een cruciale rol. Juist die bewustwording zal een zoektocht zijn voor de nieuwe dijkgraaf. Hoe geeft u hieraan vorm in een veranderende politieke en bestuurlijke context. Politieke partijen hebben in deze functionele bestuurslaag hun intrede gedaan en dat betekent dat een groot deel van de VV-leden en DB-leden zich meer dan voorheen zal moeten verantwoorden en profileren naar achterbannen. Dat vraagt een andere rol van de voorzitter, van het college en van de VV. Het vraagt enerzijds van u een rol als boegbeeld waar het moet en anderzijds een stille kracht waar het kan. Een dijkgraaf zal in lastige tijden voor zijn college en VV-leden moeten staan. Het zal hier en daar laveren zijn. Ook de politieke en maatschappelijke omgeving kennen hun klimaatveranderingen en het zal steeds zoeken zijn naar de juiste invulling van ieders rol en verantwoordelijkheid met het oog op de opgaven om ons heen. Ambities in deze horen daarbij en ik heb er alle vertrouwen in dat we er samen een weg in vinden. Wat dat betreft valt u met uw neus in de boter want de naderende verkiezingen die brengen ook zo hun eigen dynamiek met zich mee. Een monistisch systeem binnen een functionele bestuurslaag is een prima basis voor inhoudelijke pittige discussies. Afgelopen periode hebben we intensief bij de betekenis hiervan stilgestaan en de zoektocht naar moderne verhoudingen in de driehoek dijkgraaf-DB-VV vergt aandacht. Daarbij hebben wij allen uiteraard steeds voor ogen voor wie en waarom we in de weer zijn. Dat zal een continu proces blijven. U bent gewend zo te werken bij NEN en Shell, steeds de vraag te stellen waartoe zijn wij op aarde, hoe ziet de samenleving ons en wat betekent dat voor ons handelen. Het is dus nu tijd om verder met vereende krachten aan het imago van Delfland verder te werken. Daarin hebben wij als VV als geheel en individueel een verantwoordelijkheid binnen de kaders die wij democratisch met elkaar vaststellen. Ik ga graag met u het gesprek hierover aan, ook over de ruimte die u wenst te hebben daarbij. En dat zal ook een beetje experimenteren zijn. Met het zware profiel in de hand hebben wij elkaar gevonden, geachte mijnheer Daverveldt. Een stevige zoektocht waarvoor wij Pieter Janssen en Jeroen Brokke bedanken voor hun niet aflatende en plezierige ondersteuning daarbij. Mijnheer de voorzitter, geachte aanwezigen, er is veel te doen in een complexe wereld binnen en buiten. Wij, verenigde vergadering inclusief DB verheugen ons enorm op onze samenwerking om de taken die er liggen op te pakken. In het volste vertrouwen dat we gezamenlijk via de drempel van vandaag de toekomst ingaan. En om aan te sluiten bij uw citaat uit het gedicht van Hendrik Marsman, zo zeer van toepassing op het Hoogheemraadschap van Delfland: en in alle gewesten wordt de stem van het water met zijn eeuwige rampen gevreesd en gehoord. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Koop, dank voor uw inspirerende speech. En dan geef ik nu het woord aan mijnheer Pieter Janssen, onze secretaris-directeur die namens de organisatie het woord wil voeren.

De heer Janssen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de verenigde vergadering, geachte commissaris van de koning, geachte familieleden, geachte overige genodigden, geachte mijnheer Daverveldt - beste Piet-Hein. Al duizenden jaren leven Nederlanders - of beter gezegd bewoners van dit natte deel van onze aardbol – met water. Aanvankelijk door te wonen op de hogere delen in dit natte lage

land en zich te verplaatsen naar betere oorden als het water te bedreigend werd. Later, ongeveer aan het begin van onze jaartelling begon men met kennis van de Romeinen te werken met het water. Stelselmatig en stapsgewijs. Honderden jaren lang. En toen, zo'n achthonderd jaar geleden ontstond het besef dat voor goed waterbeheer ook goed bestuur noodzakelijk was en werd de instelling van de eerste hoogheemraadschappen waaronder dat van Delfland een feit. U zult begrijpen dat ik in de vijf minuten die ik heb gekregen met heel grote stappen door de geschiedenis ga. Met de komst van de waterschappen werd voor het eerst de bestuurlijke verantwoordelijkheid over het waterbeheer goed geregeld. Daarbij bepaalde het bestuur van een waterschap de randvoorwaarden en dienden de ingelanden binnen die randvoorwaarden de facto zelf voor de uitvoering te zorgen. Maar eeuw na eeuw bleek dat meer regie van het waterschap noodzakelijk was om het water in banen te leiden en grote en kleine rampen te voorkomen. Daarmee werd langzaam maar zeker een waterschap niet alleen synoniem voor een bestuursvorm maar ook voor een organisatie. Een organisatie waar mensen in dienst zijn niet alleen om belastingen te innen en regels uit te schrijven maar ook en juist om het werk dat gedaan moet worden elke dag uit te voeren en dat in goede banen te leiden. Vandaag bent u geïnstalleerd bij het Hoogheemraadschap van Delfland als voorzitter van het bestuur. Vandaag bent u daarmee ook binnengekomen in het gemeenlandshuis van Delfland, de zetel van het bestuur en ook van de organisatie Delfland. Een organisatie die staat voor de missie van Delfland: droge voeten, schoon water, gezuiverd afvalwater. Vandaag de dag is ons werk complexer dan ooit. Vanzelfsprekend hebben we sectoren en teams die zich bezighouden met waterkeringen, met peilbeheer, met het zuiveren van afvalwater en met chemische en ecologische waterkwaliteit. En waar nodig zijn de mensen van Delfland 24/7 beschikbaar om ook in geval van calamiteiten het water in goede banen te leiden. Maar om al die taken anno 2018 goed te kunnen uitvoeren is er veel meer nodig. ICT en industriële automatisering zijn niet meer weg te denken uit ons werkproces maar leiden wel tot de nodige nieuwe uitdagingen. Denk maar eens aan thema's als cyber security en een digitale overheid. En ook anderszins is interactie met onze omgeving van groot belang. In de complexe maatschappelijke omgeving met heel veel verschillende belangen op een heel klein stukje Nederland zetten onze mensen vol in op samenwerken met de anderen. Met andere waterschappen, met gemeenten, met provincies, met bedrijven en met de inwoners van Delfland. Van buiten naar binnen kijken en werken wordt langzaam maar zeker onze tweede natuur. Dat ook ons dagelijks werk van vergunningverlening, handhaving en toezicht verandert mede aangedreven door de nieuwe Omgevingswet maakt deze andere manier van kijken des te belangrijker. De komende jaren bieden volop de kans om blijvend onze meerwaarde als waterbeheerder te laten zien. Niet alleen de maatschappelijke context verandert maar ook het klimaat. De afgelopen weken hebben we daarvan opnieuw de nodige voorbeelden gezien en samen met velen zijn de mensen van Delfland zich er terdege van bewust dat het heel belangrijk is om ook duurzaamheid in hun werkzaamheden centraal te stellen. De mensen van Delfland. Ze zijn uiteindelijk het visitekaartje van de organisatie. Samen met hen zet ik in op strategisch personeelsmanagement zodat ieders kwaliteiten optimaal benut worden en we als organisatie flexibel worden om ook in de toekomst met al die veranderingen een deskundig waterbeheerder en een gewaardeerd partner te blijven in onze omgeving. Geachte mijnheer Daverveldt, vandaag bent u geïnstalleerd als voorzitter van het bestuur en als dijkgraaf van Delfland. Als dijkgraaf van ons allemaal. Vanuit de organisatie hebben wij u keihard nodig. Als boegbeeld van onze organisatie en om samen met mij de verbinding te leggen met de mensen van onze organisatie. Onze eerste kennismaking geeft mij het volste vertrouwen dat u deze verbinding met plezier en met verve zult leggen. Ik wil u dan ook namens alle medewerkers van Delfland heel hartelijk welkom heten en uw veel plezier en heel veel succes wensen in deze prachtige functie en ik kijk uit naar een uitstekende samenwerking.

De voorzitter: Dames en heren, nu komt het moment dat de eretekenen die horen bij de positie van de dijkgraaf ook over zijn schouders en in zijn handen worden overgedragen en dat ga ik bij deze doen. Eerst gaan we jouw echtgenote die jouw helpende hand is bloemen aanreiken als blijk van waardering dat zij het mogelijk maakte dat jij deze baan vervult. Nou dan draag ik hierbij de ambtsketen en de hamer over. En

dan tenslotte en dan geef ik de microfoon echt over aan onze nieuwe dijkgraaf, geef ik Piet-Hein Daverveldt de gelegenheid om ons toe te spreken. Ga je gang.

De heer Daverveldt: Zeer geachte commissaris van de Koning, gedeputeerden, leden van de verenigde vergadering, hoogheemraden, collega's en alle andere genodigden. Ik ben te jong om de watersnoodramp uit 1953 zelf te hebben meegemaakt en ik kan me alleen een voorstelling maken aan de hand van de schrikbarende verhalen van overlevenden in het Watersnoodmuseum. De evacuatie van het rivierenland in 1995 staat mij nog wel bij. Een goede collega vertelde mij over zijn gehandicapte kinderen die plotseling uit het rivierenland moesten worden geëvacueerd terwijl hij in het buitenland was. Voor hen, andere bewoners en dieren liep het toen net goed af. Dat is echter niet zo vanzelfsprekend als het lijkt. In 2005 liet orkaan Katrina in de Golf van Mexico ons weer eens zien hoe ingrijpend de gevolgen zijn als de waterkeringen het begeven. Toch ligt niemand in Nederland er echt wakker van. Ik herinner me nog heel goed hoe verbaasd Mariëtte Tweebeeke toen oud-minister Schultz van Haegen Nederlanders in Nieuwsuur opriep om niet blind op de overheid te vertrouwen maar zelfredzaam te zijn bij overstromingsgevaar omdat slechts vijftien procent van de bevolking in de Randstad kan worden geëvacueerd. Mijn buitenlandse vrienden kijken nog altijd vreemd op als ik zeg dat vijftientwintig procent van Nederland onder de zeespiegel ligt en we toch rustig slapen. Het lage waterbewustzijn onder de bevolking is een punt van zorg en vraagt dus om extra inspanningen. Dat is niet altijd makkelijk. Hoe communiceer je over waterveiligheid zonder onnodige paniekgevoelens op te wekken of sentimenteel te worden. Dit thema wordt weer extra relevant nu zo dadelijk nieuwe waterschapsverkiezingen voor de deur staan. Toch denk ik dat het mogelijk is. Ik geloof namelijk in de kracht van verhalen en ik vind bijvoorbeeld de uitzendingen van Het Klokhuis Schooltv over de watersnoodramp waarbij jongeren de verhalen optekenen van overlevenden van toen echt indrukwekkend. We hebben immers een heel goed verhaal te vertellen. In de Verenigde Staten mag de mythe populair zijn van het jongetje dat zijn vinger in de dijk steekt om ons voor onheil te behoeden maar wij weten wel beter. Waterveiligheid is een combinatie van strategische langetermijninvesteringen, ontwikkeling en toepassing van innovatieve technologieën maar ook van goed onderhoud van bestaande infrastructuur en paraatheid door oefening. De laatste twee mogen misschien minder sexy zijn maar zijn zeker essentieel. We kunnen en mogen nooit zelfgenoegzaam zijn voor wat betreft waterveiligheid. Klimaatverandering met zijn rijzende zeespiegels, krachtiger stormen, wolkbreuken en plensbuien stellen ons voor nieuwe uitdagingen. De oranje code-beelden van afgelopen dinsdag op het NOS-journaal spreken wat dat betreft boekdelen. Dit zijn vaak complexe vraagstukken zonder eenduidige antwoorden. Het draait om afweging van belangen en risico's. En juist omdat vaak eenduidige antwoorden ontbreken zijn draagvlak en dus communicatie zo belangrijk. Ik geloof in dat opzicht in het proces van continue verbetering, evolutie, stap voor stap. Waterveiligheid is dus een kerntaak en ik heb begrepen dat vroeger bij de keuze van een nieuwe dijkgraaf daarom ook een criterium was dat hij of zij skin in the game had. Dat wil zeggen zelf het nodige te verliezen had bij een overstroming. Bij mijn selectie was dit criterium afgezwakt tot bereidheid te verhuizen naar het hoogheemraadschap. Maar ik heb voor de zekerheid tijdens een bezoek aan museum Boerhaave in Leiden toch maar vastgesteld dat ook mijn huis echt onderloopt bij een onverhoopte overstroming. Dus ter geruststelling kan ik zeggen dat mijn eigen belang heel goed strookt met dat van de inwoners van Delfland als geheel. Het verhaal gaat echter natuurlijk verder dan waterveiligheid. De watersector is in beweging. Hoe mooi is in dat opzicht Heraclitus' uitspraak: panta rhei, alles stroomt. En dat maakt deze bestuursfunctie voor mij extra boeiend en uitdagend. We realiseren ons meer dan ooit hoe belangrijk water is voor duurzame ontwikkeling. Twee van de zeventien duurzaamheidsdoelstellingen van de Verenigde Naties hebben direct met water te maken. De zesde, schoon drinkwater en goede sanitaire voorzieningen en de veertiende, bescherming van zeeën en oceanen. Maar als je beter kijkt naar die zeventien doelstellingen dan zie je dat water indirect bij veel meer doelstellingen een cruciale rol speelt. Herstel van ecosystemen en biodiversiteit, gezondheid en welzijn, einde van honger, duurzame steden. Zelfs vrede en veiligheid. Ook Delfland draagt hier zijn steentje bij. Gezond, schoon en zoet water is een speerpunt. Delfland zet in op het sluiten van kringlopen en daarmee het nagenoeg zelfvoorzienend worden voor wat betreft de waterbehoefte. Delfland

intensificeert acties om doelstellingen voor ecologische en chemische waterkwaliteit te halen en knelpunten op te lossen. Het beheer van het integrale watersysteem is een ander speerpunt. Programma's zijn in uitvoering om wateroverlast te voorkomen en de ecologische waterkwaliteit en vrije vismigratie te verbeteren. Bij goede sanitaire voorzieningen horen natuurlijk ook de afvalwaterketen en de zuiveringen. Ook hier liggen stevige bestuurlijke ambities. Herwinning van grondstoffen, vergroting van eigen energieopwekking passen naadloos bij duurzaamheidsdoelstellingen. Er is heel veel mogelijk. De uitdaging ligt in het maken van strategische keuzes. Wat heeft de grootste impact, maatschappelijke waarde binnen de gestelde financiële kaders. Al deze uitdagingen vragen ook om het betreden van nieuwe paden. De Italianen hebben een mooi gezegde wat dat betreft. Als ze willen dat alles blijft zoals het is moet alles veranderen. Dat gaat misschien wat ver maar het durven experimenteren met nieuwe aanpakken, het leren van mislukkingen en het opschalen van wat goed werkt, kortom: innoveren, is heel belangrijk en krijgt gelukkig ook bij Delfland de noodzakelijke ruimte. Het is daarbij heel mooi meegenomen dat er in de onmiddellijke nabijheid zoveel kennisinstituten zijn. Natuurlijk de TU Delft, Deltares, UNESCO, IEA, TNO, Green Village en vanzelfsprekend mijn oude NEN. Eén ding staat wat mij betreft buiten kijf. Delfland kan het niet alleen. Ik weet zeker dat achter Pieter een dijk van een organisatie staat van gedreven enthousiaste professionals maar volgens mij realiseren besturen, coalitie, directie en organisatie zich ook dat Delfland zijn doelstellingen alleen kan bereiken als we de samenwerking zoeken met elkaar en met die vele belanghebbenden en partners. Samenwerking, niet met het opgeheven vingertje maar met de wil om te luisteren en te investeren in het gemeenschappelijk belang. Water symboliseert cohesie en flexibiliteit. Precies wat we nodig hebben om gezamenlijke doelstellingen te realiseren. Hoe mooi is het wat dat betreft dat de waterschappen in dat verband aan de basis staan van het Nederlandse poldermodel. Het lijkt zo nu en dan modieus om hier wat geringschattend over te praten. Voor mij is het echter iets om echt trots op te zijn. Verschillende belangen uitdiepen maar dan ook de moed hebben om compromissen te sluiten. Het is nu een heel groot voorrecht te zijn geïnstalleerd als nieuwe dijkgraaf en in Michiels voetsporen te mogen treden. Ik ben mij bewust van de verantwoordelijkheid die ik op mij neem en ik ben dankbaar voor het door u allen in mij gestelde vertrouwen. De komende weken wil ik u graag nader leren kennen en mijn kennis van onze mooie waterwereld verdiepen. Volgende week echter ben ik nog even op pad voor ISO waar ik tot eind dit jaar nog een bestuursfunctie heb. En Manita die refereerde er al aan, tijdens mijn eerste kennismaking met de verenigde vergadering verwees ik inderdaad naar de dichter Hendrik Marsman. En dat wil ik nog één keer doen. In zijn gedicht Denkend aan Holland schreef hij inderdaad over die stem van het water met zijn eeuwige rampen gevreesd en gehoord. Echter wij, wij kunnen er met z'n allen voor zorgen dat we die stem van het water niet hoeven te vrezen maar er juist in harmonie mee kunnen leven. En dat is mijn credo. Ik dank u wel voor uw aandacht.

De heer Houtzager: Dank je wel.

3. Sluiting

De voorzitter: Dank u wel en dit is de eerste keer dat ik de hamer hanteer. Met groot genoegen zal ik nu deze vergadering besluiten en u allen uitnodigen voor een receptie in het atrium. Dank u wel.